

חי' ר"י מיגאש שבועות (לח): "אמר רבא" – עד – "בלשון הקודש"

אמר רבא האי דיינא דאשבע בה' אלהי ישראל ולא אנקטיה חפצא בידיה נעשה כמי שטעה בדבר משנה וחוז' והאי דקאמר דאי אשבע בה' אלהי ישראל לאו למימר' דאי אשבעיה בשבועה האלה לא בעי אנקוטיה חפצה אלא לעולם בין בשבועת האלה בין בשבועת ה' בכולהו בעיאנקוטי חפצא ואי לא אנקטי' חפצא נעש' כמי שטעה בדבר משנה וחוזר והאי דאמר רבא האידיינא דאשבע בה' אלהי ישראל ה"ק אע"ג דאשבעיה בה' אלהי ישראל ולא אנקטיהו חפצא בידיה חוזר: נקטינן השתא דדיינא דאשתבע בשבועת האלה שבועה היא ודאשתבע בה' אלהי ישראל נמי שבע' היא ובכולהו צריך לאנקוטי חפצא בידו ולמיהוי מעומד כדאמרינן שבועה מעומד ולמיהוי בלשון הקדש כדאמרינן שבועת הדיינים אף היא בלשונה נאמרה אלא מיהו הנימילי בשבוע' עצמה אבל כשמסר הכפירה או הטענה להשביעו עליה לא איצטריך לסדרה בלשון הקדש אלא מסדרה בלשון חול ומוציא השבועה עליה בלשון הקדש.